

เต่ากินผักบุ้ง

เที่ยวต้น

ดาวเดือนเลื่อนดับลับฟ้า	ท้องนภาแลสว่างกระจ่างใส
มวลปักขาลาถีนบินออกไกล	คงจะไปหาเหยื่อเพื่อลูกน้อย
ดอกเอ๋ยเจ้าดอกประยงค์	ขอให้สมประสงค์ทุกประการเอ๋ย
เจ้าช่อชงโค เจ้าอย่าไศกาลัย	วันหน้าจะมาใหม่ มารับเอาคู์ใจชงโค

เที่ยวกลับ

นิจจาเอ๋ยเข้าเข้าเคยได้พบพัคตร์	จะจากกันนานนักก็เศร้าสร้อย
แม้มีมีใครเขาเฝ้าหวงคอย	รักคงถอยใจคงร้าวราวไฟลาญ
ดอกเอ๋ยเจ้าดอกรัก	หัวอกจะหักเสียแล้วเอ๋ย
เสียงไก่ขันขาน เสียงกังวานหวานแจ้ว	ไม่เทียบเทียบเสียงเพื่อนแก้ว
หวานสุดแล้วยามพาทีเอ๋ย	

บทพระราชนิพนธ์ในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี